

ת"פ 22555/02/20 - מדינת ישראל ע"י נגד אימן חרבאוי ע"י

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 22555-02-20 מדינת ישראל נ' חרבאוי
ת"פ 54651-07-19 מדינת ישראל נ' חרבאוי ת"פ
46440-01-18 מדינת ישראל נ' חרבאוי

לפני בעניין:	כבוד השופטת סיגל אלבו המאשימה נגד הנאשם	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד רוני ודעי אימן חרבאוי ע"י ב"כ עוה"ד ורד בירגר
-----------------	--	--

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טיעון, בעבירה של **החזקת סם לצריכה עצמית**, עבירה לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "**הפקודה**").
2. הנאשם צירף את ת"פ 54651-07-19 של בית משפט השלום בירושלים, והורשע בו על-פי הודאתו בעבירה של **החזקת סם לצריכה עצמית**, עבירה לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) לפקודה.
3. כן צירף הנאשם את ת"פ 46440-01-18 של בית משפט השלום בתל אביב, והורשע בו על-פי הודאתו בשתי עבירות של **גניבה**, עבירות לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

עובדות כתבי האישום

4. **עפ"י עובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 22555-02-20**, ביום 22.10.18 ברחוב סולטאן סולימן בירושלים החזיק הנאשם סם מסוכן מסוג קנבואידים סינתטיים 5f-ADB במשקל של 2.0407 גרם לשימוש העצמי, ללא היתר מאת המנהל.
5. **עפ"י עובדות כתב האישום בת"פ 54651-07-19**, ביום 8.4.19 בשכונת סילוואן בירושלים החזיק הנאשם סם מסוכן מסוג קנבואידים סינתטיים 5f-ADB במשקל של 5 גרם נטו לשימוש העצמי, ללא היתר מאת המנהל.
6. **עפ"י כתב האישום המתוקן בת"פ 46440-01-18 (להלן: "תיק הגניבה")** הורשע הנאשם בשני אישומים: על-פי עובדות האישום הראשון: ביום 19.3.17 בשעה 16:30 גנב הנאשם טלפון נייד מסוג "אייפון עמוד 1

4" השייך לאורי יונה, בכך שנטל את הטלפון מדלפק השירות ליד מיטת אמו שהיתה מאושפזת במחלקה פנימית ה', בכוונה לשלול אותו שלילת קבע.

על-פי עובדות האישום השני: בין יום 20.12.16 ליום 21.12.16 גנב הנאשם 250 ₪ במזומן השייכים למטופל חוסני אשקר, בכך שנטל את הכסף משידת המטופל במחלקה האורתופדית בזמן שהאחרון הובהל לניתוח.

תסקירי שירות המבחן

7. תסקיר שירות המבחן הוגש ביום 10.3.22. להלן אפרט את עיקרי הדברים בלבד.

התסקיר סוקר את הרקע האישי, המשפחתי, והתעסוקתי של הנאשם. הנאשם יליד 1992, נשוי ואב לילדה בת ארבע. הנאשם עובד תחזוקה בחנות רהיטים "ויסמן" בירושלים. הנאשם נולד וגדל בשכונת עיסוויה בירושלים למשפחה מוסלמית חילונית, במצב סוציו אקונומי נמוך. הנאשם סיים 6 שניות לימוד ובגיל 12 נשר מלימודיו, והחל לעבוד בעבודות מזדמנות על מנת לסייע בפרנסת המשפחה, וזאת עד לגיל 17. בגיל 17 עבר לכפר קאסם ועבד במאפיה של קרוב משפחה, ומזה עשור עובד בבית ויסמן בשכונת תלפיות בירושלים.

בגיל 23 נישא לבת זוגו. בתם בת ה-4 נולדה בלידה מוקדמת וסובלת מעיכוב התפתחותי ובעיות בריאות ונדרשת לטיפולים רבים. ממצאת שנת 2021 חיים בני הזוג בנפרד, כל אחד אצל הוריו, והבת נמצאת אצל אם אשתו, וזאת בעקבות מצבו ההתמכרותי. בני הזוג שומרים על קשר, אך אשתו מתנה את המגורים יחד, בכך שישתלב בטיפול. הנאשם סובל מכאבים ברגלו, לאחר שעבר מספר ניתוחים והרכבה של פלטינות.

הנאשם החל להשתמש בסמים בגיל 22, כחצי שנה טרם נישואיו, וזאת לדבריו בשל הלחץ הרגשי והכלכלי לקראת החתונה, וכן בעקבות תחושת אכזבה מאחיו אשר לא סייעו לו. במהלך השנים ערך הנאשם מספר ניסיונות גמילה באשפוזיות לגמילה פיזית מסמים, כאשר לעתים הצליח להימנע משימוש נוסף במשך מספר חודשים. עם זאת, בזמנים בהם עלו תחושות לחץ, אשמה וכעס, חזר להשתמש בסמים. כעת עושה שימוש יומיומי בסמים, אך מגלה מודעות לבעיית התמכרותו.

אביו של הנאשם סובל מהתמכרות לסמים ואלכוהול, ולאורך ילדותו נהג האב כלפי הנאשם באלימות. הנאשם תיאר תחושות כעס כלפי האב ומייחס לו את קשייו הרגשיים ובעיית התמכרות שלו. אחיו הבכור של הנאשם הוא בעל עבר פלילי רק התמכרותי, אח נוסף חולה במחלת הסרטן, והנאשם תיאר פגיעות וכעס מול אחיו, למעט אח אחד שמסייע לו בשעת הצורך.

לנאשם הרשעה אחת בגין עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית משנת 2017.

אשר לעבירות הנוכחיות, הנאשם נטל אחריות על ביצוען. לגבי עבירות החזקת הסמים, טען כי אלה בוצעו בשל התמכרותו לסמים. לגבי עבירות הגניבה, טען כי אלה נבעו מצורך כלכלי על רקע השימוש בסמים.

הנאשם הביע צער וחרטה על ביצוע עבירות אלה, וכן רצון לבקש את סליחת המתלוננים. התרשמות שירות המבחן היא כי הנאשם שקוע ברגשות אשמה ואינו פנוי רגשית לבחון את הגורמים, שהובילו אותו לביצוע העבירה וכן לבחון את גבולותיו הפנימיים. כן התרשם שירות המבחן, כי הנאשם מתקשה להתמודד עם רגשותיו הקשים,

אשר הצטברו במהלך שנות התמכרותו, והוא משתמש בסמים כדרך לטשטשם.

לאור מצבו ההתמכרותי, הציע שירות המבחן לנאשם להשתלב בטיפול אינטנסיבי במסגרת קהילה טיפולית לגמילה מסמים, והנאשם הביע אמביוולנטיות לגבי השתלבותו במסגרת מסוג זה. מחד, הבנת צרכיו הטיפוליים ורצון לשינוי, ומאידך חשש מהשתלבות במסגרת טיפולית אינטנסיבית לאורך זמן. עם זאת, הביע נכונות להשתלב באשפוזית לצורך גמילה פיזית מסמים ולבחון המשך טיפול. הנאשם הופנה ליחידה להתמכרויות בירושלים, אך מבדיקה שנערכה מול גורמי הטיפול עולה, כי לא היתה פנייה מצדו.

כגורמי סיכון לעבריינות, ציין שירות המבחן כי קשייו הרגשיים של הנאשם מול האב מובילים אותו להתנהגות הרסנית, וכי קיים קושי בוויסות דחפים ובוויסות רגשי. הנאשם מכור לסמים סינתטיים ויש לו קושי להניע עצמו לטיפול אינטנסיבי משמעותי, הוא בעל הרשעה קודמת בגין עבירה של החזקת סמים, והקשיים המשפחתיים עמם הוא מתמודד הם גורמי סיכון להישנות עבירות אלה בעתיד.

כגורמי סיכוי לשיקום צוינו: העובדה כי נאשם לוקח אחריות על ביצוע מעשיו, מביע חרטה על ביצוע העבירות ואמפתיה כלפי נפגעי העבירה ורצון להתנצל בפניהם. בנוסף, ערך מספר ניסיונות גמילה מסמים בעבר ומביע הבנה ראשונית לגבי צרכיו הטיפוליים. אף ההליכים המשפטיים מהווים עבורו גורם הרתעתי מסוים.

תסקיר משלים של שירות המבחן מיום 29.6.22

ביום 29.6.22 הוגש תסקיר משלים מטעם שירות המבחן. בתסקיר זה צוין, כי בתחילה הביע הנאשם אמביוולנטיות לגבי השתלבות טיפול גמילה במסגרת כוללנית. עם זאת, בחודש מאי 2022 פנה ליחידה להתמכרויות לצורך אבחון והפניה לקהילה טיפולית לגמילה מסמים. מדיווח של גורמי הטיפול ביחידה להתמכרויות עולה, כי הנאשם הגיע למספר פגישות, אך לאחר התנהגות תוקפנית מילולית מצדו כלפי העובדים, הושעה מהיחידה לתקופה קצרה, ובהמשך השתלב בטיפול אצל עובדת אחרת.

בתסקיר המשלים צוין, כי בחודש הקרוב עתידה להיערך וועדה בעניינו של הנאשם, בה יוחלט על המשך התהליך הטיפולי, כאשר המגמה היא הפנייתו לאשפוזית לגמילה פיסית מסמים ובהמשך לקהילה טיפולית. כן צוין, כי הנאשם ערך את הבדיקות הרפואיות הנדרשות לצורך כך.

בפגישה שערך שירות המבחן עם הנאשם, מסר כי הגיע לפגישות ביחידה, תיאר כי התקרית מול עובדי המסגרת היתה על רקע תחושת פגיעות, ומאז חזר לטיפול. הוא הביע רצון לפנות לטיפול באשפוזית לגמילה פיזית מסמים ובהמשך לקהילה טיפולית. לפיכך, המליץ שירות המבחן על דחייה נוספת של ארבעה חודשים בעניינו של הנאשם, על מנת לאפשר לו להשתלב במסגרת של אשפוזית, ובהמשך במסגרת טיפולית כוללת לגמילה מסמים, שכן רק באמצעות טיפול תיתכן אפשרות להפחתה במידת הסיכון להישנות עבירות בעתיד.

תסקיר משלים של שירות המבחן מיום 3.11.22

בתסקיר משלים נוסף של שירות המבחן מיום 3.11.22 צוין, כי במהלך תקופת הדחייה, בתחילה התמיד הנאשם להגיע למפגשים ביחידת ההתמכרויות, ואף נערכה וועדת אבחון ותכנון טיפול בעניינו, בה הוחלט על הפנייתו

לאשפוזית לגמילה פיזית מסמים בתחילת חודש אוגוסט 2022. עם זאת, הנאשם לא הגיע לאשפוזית במועד שנקבע, ובשיחות טלפוניות עמו התקשה לתת הסבר מניח את הדעת לאי השתלבותו. לדבריו, הוא מנסה להיערך כלכלית לכך, אך כאשר הוצע לו סיוע ועזרה בהתמודדות לא חל שום שינוי, והתרשמות שירות המבחן היא כי מדובר בקושי רגשי ולא כלכלי. מדיווחים של גורמי הטיפול ביחידה להתמכרויות עולה, כי מאז חודש אוגוסט 2022 הנאשם לא הגיע לפגישות ביחידה, על אף הניסיונות הרבים לגייסו מחדש לתהליך, וזאת לצד הימנעותו מכניסה לאשפוזית.

שירות המבחן העריך כי בהעדר טיפול כוללני ואינטנסיבי, רמת הסיכון להישנות עבירות בעתיד היא גבוהה. כמו כן, ציין שירות המבחן כי הנאשם אינו בעל בשלות להליך טיפולי, ועל כן לא ניתנה המלצה שיקומית בעניינו.

תסקיר מיום 26.2.23

8. לבקשת ההגנה, התבקש שירות המבחן לבחון את בקשת הנאשם להשתתף בקהילה הטיפולית לגמילה מסמים "בית אור אביבה". בתסקיר מיום 26.2.23 צוין, כי הנאשם טופל באשפוזית במשך חודש וחצי, במהלכם שמר על קשר טיפולי עם גורמי הטיפול ביחידה להתמכרויות. כן עלתה ההתרשמות כי הנאשם שומר על הימנעות מסמים, וכי הוזמן לריאיון בקהילת "בית אור אביבה" והוחלט לקבלו לטיפול במסגרת זו. לפיכך, המליץ שירות המבחן לאפשר את שילובו בקהילה.

תסקיר משלים מיום 3.5.23

9. בתסקיר מיום 3.5.23 הודיע שירות המבחן כי ביום 9.4.23 הנאשם נשר מהטיפול בקהילה. מדיווח גורמי הטיפול בקהילת "בית אביבה" כי הנאשם השתלב בטיפול בקהילה ביום 8.3.23, כי לאורך הזמן בו שהה בקהילה ביטא תחושה כי הטיפול אינו מתאים עבורו בשל פערי שפה, וכן התקשה לקבל את אופן יצירת הקשר עם בני המשפחה בזמן שהות בקהילה. בשבועיים שקדמו לנשירתו מהטיפול, ביקש הנאשם מספר פעמים לסיים את שהותו, תוך שהתנהג באופן כוחני, אך לבסוף חזר בו. בני משפחתו סירבו לבוא לאסוף אותו וצידדו בהמשך הטיפול. הנאשם מסר כי הוא רוצה לשנות את אורח חייו, אך התרשמות גורמי הטיפול היתה כי טרם קיבל את החלטה להתחייב לשם כך ולבחור בדרך מיטיבה.

10. עוד צוין, כי מדיווח גורמי הטיפול ביחידה להתמכרויות עולה, כי מיד עם עזיבתו את הקהילה, הנאשם חזר להיות בקשר עם גורמי הטיפול ביחידה, ובשלב זה בוחנים את מצבו ואת התכנית הטיפולית הרלבנטית עבורו.

תסקיר משלים מיום 10.8.23

11. בתסקיר המשלים מיום 10.8.23 ציין שירות המבחן כי הנאשם ניתק את הקשר עם שירות המבחן ועם היחידה להתמכרויות. עוד צוין, כי לא נפתחו תיקים חדשים בעניינו.

טיעוני הצדדים לעונש

12. כראיות לעונש מטעם המאשימה הוגשו: פלט הרשעותיו הפליליות הקודמות של הנאשם (ת/1).

13. בא כוח המאשימה, ביקש להשית על הנאשם עונש בן 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה, התחייבות, קנס, ופיצוי למתלוננים בתיק הגניבה. אשר למתחם העונש ההולם בעבירות של החזקת סמים לשימוש עצמי, טען שזה נע בין מאסר מותנה ועד למאסר קצר. אשר לעבירות הגניבה, עמד ב"כ המאשימה על נסיבות ביצוע העבירות, בהן הנאשם במקום עבודתו ניצל את הנגישות לאנשים שבאו לסעוד את יקיריהם החולים, וגנב במקרה אחד מכשיר טלפון ובמקרה שני 250 ₪. עוד ציין לחומרה את העובדה כי הנאשם גנב טלפון נייד שהוא מרכז עולמו של אדם. ב"כ המאשימה ביקש לקבוע מתחם נפרד לכל אחת מעבירות הגניבה, כאשר בעבירה של גניבת הטלפון ביקש לקבוע מתחם שנע בין 4 ל-12 חודשי מאסר, ובעבירת גניבת הכסף מתחם שנע בין 2 ל-8 חודשי מאסר. לעניין מיקום הנאשם בתוך המתחם, ביקש ב"כ המאשימה למקם את הנאשם בחלקו האמצעי - תחתון של המתחם, לאור עברו הפלילי וכן לנוכח תסקיר שירות המבחן, ממנו עולה כי הנאשם לא הצליח להשתלב בטיפול ועל כן קיים סיכון גבוה להישנות המעשים.

14. ב"כ הנאשם ביקשה להסתפק בעונש של חודש מאסר שירוצה בעבודות שירות לצד פיצוי למתלוננים בתיק הגניבה. ראשית, טענה כי יש לקבוע מתחם אחד לכלל התיקים, שכן בשלושתם מדובר בעבירות שבוצעו על רקע התמכרותו של הנאשם לסמים. ב"כ הנאשם טענה כי מתחם העונש נע בין מאסר על תנאי למאסר קצר בעבודות שירות וביקשה למקם את הנאשם בחלקו התחתון של המתחם. בטיעוניה הדגישה את חלוף הזמן, כאשר מדובר בעבירות שבוצעו בין השנים 2017 - 2019, ומאז לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים. עוד ציינה, כי למרות שהנאשם לא השתלב בהליך טיפולי לשביעות רצון שירות המבחן, הוא סיים את הגמילה, חזר למעגל העבודה ואינו פוגע בציבור.

דברי הנאשם

15. הנאשם ניצל את זכותו לומר דברי סיוס, וטען כי טעה בכך שעשה שימוש בסמים, ולא ידע כי זה יגרום לו הרס. עוד אמר כי לאחרונה החל בשיקום וחזר למעגל העבודה.

דין והכרעה

תיקי החזקת הסמים לשימוש עצמי (ת"פ 22555-02-20 ות"פ 54651-07-19)

מתחם העונש ההולם

16. כידוע, העיקרון המנחה בקביעת העונש הוא **עיקרון ההלימה**, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו (להלן: "**העיקרון המנחה**").

בית המשפט מצווה לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעיקרון המנחה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

17. במקרה זה, **הערכים החברתיים המוגנים** שנפגעו הם הערך החברתי של הגנה על החברה מפני נגע הסמים ההולך ומתפשט ופוגע ברבדיה השונים, וההגנה על שלום הציבור, בריאותו ובטחונו.

18. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** היא ברף בינוני, לאור סוג הסם מחד שאינו מן הסמים הקלים, ומאידך, לנוכח העובדה שהנאשם עשה שימוש בסם לצרכיו בלבד.

19. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה שמנעד הענישה בעבירות דומות או קרובות הוא רחב, ונע בין מאסר על תנאי ועד מאסר בפועל של מספר חודשים בודדים (ראו: ת"פ 44314-05-16 **מדינת ישראל נ' קרוקוצקי** (7.9.17); ת"פ (ק"ג) 53124-07-19 **מדינת ישראל נ' דהאן** (3.4.22) ת"פ (חי') 25039-07-13 **מדינת ישראל נגד מארון** (12/05/14); ת"פ (ק"ג) 55610-11-12 **מדינת ישראל נגד ריבו** (16/09/13); ת"פ (רח') 30653-04-12 **מדינת ישראל נגד הרמס** (20/05/13); ת"פ (מחוזי מרכז) 18937-02-16 **מדינת ישראל נגד ביטון ואח' (16/05/10)**; ע"פ (מחוזי מרכז) 32746-11-09 **מדינת ישראל נ' אלמסימי נ' מדינת ישראל**, (14.06.2016); ת"פ (שלום ראשון לציון) 11342-09-15 **מדינת ישראל נ' מתניה גונן יאיר אלמוג**, (23.11.2016); ת"פ (שלום ראשון לציון) 2147-04-15 **מדינת ישראל נ' אריס פרץ** ת"פ (שלום תל אביב יפו) 41105-10-10 **מדינת ישראל נ' מוסטפה אלמגרבי** (03.12.2014).

20. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, נתתי דעתי לנסיבות הבאות: מדובר בנאשם שסבל מהתמכרות לסמים, בין היתר, על רקע קשייו הרגשיים של הנאשם מול אביו המובילים אותו להתנהגות הרסנית, וכן לאור קשייו בוויסות דחפים ובוויסות רגשי, וזאת כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן.

21. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 י"ג), ולאחר שקלול מכלול הנסיבות והשיקולים במקרה זה, אני סבורה שמתחם העונש ההולם את כל אחת מעבירות החזקת הסמים בהן הורשע הנאשם נע בין מאסר על תנאי וקנס ועד לתקופת מאסר קצרה, לצד ענישה נלווית.

22. במקרה זה, לא מצאתי שקיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

23. בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** ולתת להן משקל, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.

בהתאם לכך נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו**; הנאשם הודה באשמה ואף הביע חרטה, ומכאן שיש לזקוף לזכותו את כל ההנחות המקלות המיוחסות למי שהודה במעשיו.

ב. **נסיבות חיים שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה**; מתסקיר שירות המבחן עולה, כי אביו של הנאשם סבל מהתמכרות לסמים ואלכוהול, ולאורך ילדותו נהג האב כלפי הנאשם באלימות. הנאשם תיאר תחושות כעס כלפי האב ומייחס לו את קשייו הרגשיים ובעיית ההתמכרות.

ג. **חלופי הזמן מעת ביצוע העבירה**; מדובר בעבירות שבוצעו בשנים 2018 ו-2019 כאשר מאז חלפו כחמש שנים בהן לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים.

ד. **עבר פלילי**; לנאשם הרשעה קודמת בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית שבוצעה בשנת 2017, בגינה הוטלו עליו מאסר על תנאי וקנס.

ה. **סיכויי השיקום של הנאשם**: הנאשם החל בהליך טיפולי אשר כלל טיפול ביחידה להתמכרויות וכן טיפול באשפוזית, אך לא השח/לים את הטיפול ובשלב מסוים ניתק את הקשר עם שירות המבחן. לפיכך, סבר שירות המבחן שבהעדר גמילה, רמת הסיכון להישנות העבירות היא גבוהה.

24. לאחר שנתתי דעתי לכלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה הגעתי לכלל מסקנה שיש למקם את הנאשם **בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם**, אך לא בתחתיתו, ולגזור על הנאשם מאסר על תנאי של שלושה חודשים למשך שלוש שנים וקנס.

תיק הגניבה

קביעת מתחם העונש ההולם

25. כתב האישום שהוגש נגד הנאשם בתיק הגניבה מתאר עבירות דומות בטיבן ובאופיין שנעברו בסמיכות זמנים, ובנסיבות דומות. סדרת העבירות מבוססת על זהות רעיונית, קיים קשר הדוק בין כל העבירות, וחוט מקשר שמחבר ביניהן והופך אותן למסכת אחת. לפיכך, בהתאם למבחן הקשר ההדוק שגובש בפסיקה (ע"פ 4910/13 ג'אבר נגד מדינת ישראל (29.10.2014)), דינם של אירועים אלה לצורך קביעת מתחם העונש ההולם כדינו של אירוע אחד, ויש לקבוע בגינם מתחם עונש הולם אחד.

26. במקרה זה, **הערכים החברתיים המוגנים** שנפגעו הם אלה: ערך ההגנה על רכושו של הציבור; הואיל והאירוע התרחש בין כותלי בית חולים והמתלוננים היו באותה עת מאושפזים, נפגעו ערך ההגנה על חולים המאושפזים בבתי החולים, וכן ערך שמירת האמון שבין חולים מאושפזים לבית החולים.

על המאפיינים הייחודיים של פגיעה בפרט ובציבור באמצעות גניבת הטלפון הנייד, עמד כב' השופט י. עמית, בע"פ 8627/14 נתן דבר נ' מדינת ישראל (14.7.15):

"גניבה ושוד של טלפון סלולרי אינם כגניבה ושוד של כסף או של חפץ אחר. הסמארטפון הפך זה מכבר לידידו הטוב של האדם. דומה כי לא תהא זו הפרזה לומר כי בטלפון הסלולרי טמון סיפור חייו של האדם בהאידיא, באשר אצורים בתוכו רגעים וזכרונות משמעותיים מחייו של אדם, לצד מידע ופרטים חיוניים לתפקודו היומיומי - תמונות של עצמו ושל יקיריו, כתובות ומספרי טלפון של קרובים ומכרים, יומן, פתקי תזכורות ולוח שנה, ועוד. לא כל אדם מגבה את תוכן המכשיר 'בענן' ושחזור הפרטים לעיתים אינו אפשרי ולעיתים כרוך במשאבי זמן וממון.

בין אם הדבר רצוי ובין אם לאו, לא ניתן להתכחש למעמד שתפס הסמארטפון בחיי חלקים נכבדים בציבור. כאמור, הסמארטפון משמש גם כמחשב, גם כמצלמה, גם כטלפון ועוד פונקציות רבות, בגינם נתפס המכשיר בעיני רבים ל'צינור' אל העולם שבחוץ, ואף לפלטפורמה באמצעותה אנשים מנהלים מערכות יחסים חברתיות. מכאן הקשר העמוק, לעיתים עד כדי תלות, בין בעל המכשיר לסמארטפון שלו. לא ייפלא כי מחקרים עדכניים מלמדים כי חלקים ניכרים באוכלוסייה סובלים מרמות משתנות של חרדה מאובדן המגע עם הטלפון הסלולארי, מהפחד שלא להיות זמין...

... גניבת טלפון סלולרי מהווה גם חדירה למתחם פרטי ביותר של האדם. הסמארטפון הוא מעין כספת ניידת המכילה תמונות, לעיתים תמונות רגישות, התכתבויות אישיות ומידע פרטי, ולעיתים אף סודי, אשר מעצימים את החרדה מן הגניבה. מרבית המכשירים הסלולריים הנמכרים כיום, הינם 'מכשירים חכמים', שמהווים לרוב גם שער כניסה לשלל נכסיו הדיגיטליים של האדם... ההתקדמות הטכנולוגית מן העת האחרונה, אף הופכת את המכשיר הסלולארי לאמצעי תשלום המכונה 'ארנק דיגיטלי', אשר מחליף בהדרגה את כרטיסי האשראי הקשיחים. גם בהנחה שהגנב הישראלי הממוצע אינו מעוניין בתוכנו של המכשיר הסלולרי, די בידיעה כי הגניבה עלולה להביא גם לסחיטה או להפצת מידע ותוכן אישי ורגיש, כדי להעצים את החרדה ואת תחושת אבדן השליטה של קרבן הגניבה.

אמרנו דברים שאמרנו כדי להצביע על כך שאין לראות בגניבה ובשוד של טלפון סלולרי עבירת רכוש 'רגילה', ומכאן מגמת החמרה בענישה בעבירות אלה."

27. לעניין **מידת הפגיעה בערכים המוגנים**; מצאתי שאף כי אינה מן הגבוהות בפן הכמותי, הרי שזו בלתי מבוטלת בפן המהותי. מחד, שווי הרכוש הגנוב הכולל מכשיר טלפון נייד מסוג איפון וכן כסף מזומן בסך 250 ₪, אינו גבוה. מאידך, המעשה כשלעצמו הוא חמור ויש בו ביטוי חריף של זלזול בקניינם של אחרים. בפרט הדברים נוגעים בכל הקשור לגניבת מכשיר הטלפון הנייד של מר אורי יונה, כאשר מעבר לפגיעה בקניין יש גם פגיעה בפרטיותו של אדם, שכל עולמו נחשף וגלוי במידע המאוחסן במכשיר הטלפון הנייד שלו. עוד יש לזכור כי שווי הרכוש או סכום הגניבה נגזרים מההזדמנות ולא מהכוונה, כך שיש להניח שלו היה סכום כסף גבוה יותר הוא היה נגנב.

28. לעניין **מדיניות הענישה הנוהגת**, בחינת גזרי דין בעבירות דומות מעלה שבתי המשפט משיתים בתי המשפט מנעד רחב של עונשים שנעים בין מאסר מותנה לצד קנסות לבין מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

להלן, אסקור מספר פסקי דין:

רע"פ 5561/19 **נקלה נגד מדינת ישראל** (29.08.2019): נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשמת שהורשעה בעבירות גניבה, הפרעה לשוטר והתחזות. בשלושה מקרים שונים גנבה הנאשמת ארנקים וטלפונים ניידים מתוך תיקים של נשים בשוק. כשהתבקשה להזדהות לפני שוטר ניסתה להימלט מהמקום ובהמשך הציגה תעודת זהות שאינה שלה. בית משפט השלום גזר על הנאשמת, תושבת האזור שאינה יכולה לשאת בעבודות שירות, 4 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. ביהמ"ש המחוזי קיבל את ערעורה של הנאשמת ואף שקבע שהעונש שנגזר עליה קל, כיוון שהמדינה הסכימה למיתון העונש, כך **שהמאסר יעמוד על שלושה חודשים ויום אחד**. כאמור דחה ביהמ"ש העליון את בקשת רשות הערעור וקבע שהעונש שהושת על הנאשמת אינו סוטה ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה.

רע"פ 6365/13 **קליינר נגד מדינת ישראל** (23.9.2013): נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בגניבת מכשיר טלפון נייד. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 2 חודשי מאסר ועד 8 חודשי מאסר וגזר על הנאשם **4 חודשי מאסר בפועל**, וזאת בהתחשב, בין היתר, בהרשעותיו הקודמות בעבירות רכוש ואלימות. ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה.

ת"פ (י-ם) 59513-05-13 **מדינת ישראל נ' אבראהים** (25.3.14): באותו מקרה, הנאשם, בעל עבר פלילי, הורשע בעבירה יחידה של גניבת טלפון נייד, אותו נטל מדלפק במשתלה בסמוך לקופה והיה שייך לעובדת המקום. בגזר-הדין צוין כי העבירה בוצעה על רקע התמכרותו של הנאשם לסמים, ובמהלך הדיון בעניינו נעשו ניסיונות לשלבו בטיפול גמילה בקהילה סגורה, ללא הצלחה. נקבע, כי מתחם העונש ההולם נע בין ענישה מוחשית שאינה כוללת רכיב של מאסר בפועל ועד למספר חודשי מאסר בפועל הניתנים, במקרים המתאימים, לריצוי בעבודות שירות. על הנאשם הוטלו **חודשיים וחצי מאסר בפועל**, הופעלו עונשי מאסר על-תנאי בחופף ובמצטבר כך שבסך הכל ירצה חמישה וחצי חודשי מאסר בפועל, והוטל מאסר על-תנאי.

ת"פ (ראשל"צ) 34793-04-16 **מדינת ישראל נ' GEBREYE** (27.6.17): באותו מקרה, הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה ובשתי עבירות של גניבת טלפון נייד. עתירתו להימנעות מהרשעה נדחתה, נקבע מתחם הנע בין מאסר על-תנאי לבין 10 חודשים, ו**בהתחשב בהעדור עבר פלילי הוטלו על הנאשם עונש מאסר על-תנאי, צו של"צ והתחייבות**.

ת"פ (ראשל"צ) 17446-12-18 **מדינת ישראל נ' פרמן** (1.7.19): באותו מקרה, הורשע הנאשם, מאבטח באולם אירועים, בגניבת טלפון נייד השייך לאחת מבאות האירוע. נקבע **מתחם הנע בין מאסר על-תנאי וקנס לבין מאסר בפועל למשך מספר חודשים, והוטלו 3 חודשי מאסר על-תנאי, ₪ 2,000 קנס, והתחייבות**.

ת"פ (רח') 14905-01-18 **מדינת ישראל נ' חמו** (1.7.20): הנאשמת הורשעה, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה יחידה של גניבת טלפון סלולרי, אותו הניחה המתלוננת מחוץ למקום עבודתה. לאחר מכן נשאה ונתנה עם המתלוננת בדבר תשלום "כופר" להשבת הטלפון הנייד. בית-המשפט ציין כי מדובר בהתנהגות מתוחכמת

וזדונית. בית-המשפט דחה את עתירת הנאשמת שלא להרשיעה בדיון, קבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על-תנאי ובין 6 חודשי מאסר, ועונשים נלווים, והטיל עליה **30 ימי מאסר**, לריצוי מאחורי סורג ובריה בשל העדר הסכמתה של הנאשמת לריצוי מאסר בעבודות שירות, לצד מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי. בערעור שהוגש לבית-המשפט המחוזי, הומר העונש לעונש מאסר לנשיאה בעבודות שירות, לאחר שהתקבלה הסכמת הנאשמת לכך (עפ"ג (מרכז) **חמו נ' מדינת ישראל** (22.2.21))

29. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **התכנון שקדם לביצוע העבירה**; העבירות נעברו באופן ספונטני, תוך ניצול הזדמנות שנקרתה בדרכו של הנאשם וללא תכנון מוקדם. עם זאת, לחומרה יש לציין, כי הנאשם ניצל את מקום עבודתו תוך שפגע באנשים חולים או בבני משפחותיהם.

ב. **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם בביצוע העבירה**; הנאשם הוא שנושא לבדו באחריות למעשה ולהשלכותיו.

ג. **הנזק שנגרם או שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה**; נגנב מכשיר אייפון 4 וסכום כסף מזומן בסכום של 250 ₪. באשר לגניבת טלפון נייד הרי שמעבר לפגיעה בקניין יש גם פגיעה אשר כרוכה באבדן מידע אישי ונתונים חיוניים לניהול חיי היום יום.

ד. **הנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה**; מתסקיר שירות המבחן עולה כי, עבירות הגניבה בוצעו על רקע היותו של הנאשם מכור לסמים, ונבעו מצורך כלכלי לגייס כסף לרכישת סמים.

30. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 י"ג), ולאחר שקלול מכלול הנסיבות והשיקולים במקרה זה, הגעתי למסקנה **שמתחם העונש ההולם את המעשים נע בין מאסר בן שני חודשים, שיכול וירוצו בעבודות שירות שלצדו מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננים, התחייבות וקנס לבין מאסר בן 8 חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות לצד ענישה נלווית.**

31. במקרה זה, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

32. בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** ולתת להן משקל, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.

בהתאם לכך נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

- א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו ובבני משפחתו;** אין ספק שעונש של מאסר ממושך יפגע בנאשם ובחזרתו למעגל העבודה.
- ב. **נטילת אחריות של הנאשם על מעשיו;** הנאשם הודה באשמה, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה.
- ג. **חלופי הזמן מעת ביצוע העבירה;** מדובר בעבירות שנעברו בשנת 2017, ומאז בחלוף 7 שנים לא נפתחו לחובת הנאשם תיקים חדשים.
- ד. **היעדר עבר פלילי;** לנאשם אין הרשעות קודמות בעבירות רכוש.

33. משנתתי דעתי לכלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה הגעתי לכלל מסקנה שיש למקם את הנאשם **בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם**, אך לא בתחתיתו ולגזור על הנאשם עונש של **3 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות**, וזאת לצד ענישה נלווית.

סוף דבר

34. סיכומי של דבר, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **מאסר בן 3 חודשים אותו ירצה הנאשם בעבודות שירות**, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 13.5.24. הנאשם שובץ לעבודות שירות בחברת קדישא לעדת הבבלים בירושלים. הממונה יוכל לשנות את מקום ההשמה ואת שעות העבודה לפי שיקול דעתו. הנאשם יתייצב לצורך קליטה והצבה ביום 4.7.24 בשעה 08:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז דרום, כפי שנקבע בחוות הדעת.
- ב. מאסר בן שלושה חודשים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירת החזקת סמים לצריכה עצמית ויורשע בה בתוך התקופה או לאחריה.
- ג. מאסר בן 4 חודשים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירת רכוש מסוג פשע או עוון ויורשע בה בתוך התקופה או לאחריה.
- ד. התחייבות בסכום של 2,500 ₪ להימנע מעבירת רכוש משך שנתיים מהיום.
- ה. פיצוי לעת/3 בת"פ 46440-01-18 מר אורי יונה בסכום של 2,500

נא, שישראל עד ליום 1.9.24.

ו. פיצוי לעת/3 בת"פ 46440-01-18 מר חוסני אשקר בסכום של 250 ₪ שישראל עד ליום 1.10.24.

ז. **קנס בסך 1,000 ₪ או 4 ימי מאסר תמורתו.** הקנס ישולם ב-2 תשלומים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם עד יום 1.7.24 והתשלום השני ישולם עד ליום 1.8.24.

את הקנס/הפיצוי למתלוננים ניתן לשלם כעבור 3 ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות בדרכים הבאות:

א. בכרטיס אשראי באתר

www.eca.gov.il

ב. בטלפון: *35592 או

073-2055000

ג. במזומן בכל סניף של בנק הדואר

בהצגת תעודת זהות בלבד

ד. לא יונפקו שוברי תשלום.

מזכירות בית המשפט תמציא את העתק גזר דין לשירות המבחן למבוגרים ולממונה על עבודות שירות.

סמים שנתפסו בחקירה יחולטו ויושמדו.

ככל שמכשיר הטלפון של מר אורי יונה נתפס, הוא יושב לבעליו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ה אייר תשפ"ד, 02 יוני 2024, בהעדר הצדדים.

